

Doğdum İşte Haziranın Başında

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 01 Haziran 2020

Şaibeli düşler, metruk yolculuğa hükmeden derinlerde saklı o vaveyla ve yalnızlığın yürek burkan sancısı belki bir sarkıt belki hüznün mahsulü kurban edilen ömürde kırık satırlar ve kırgın yüreğin daha da depreştiği son bahar ve güne öykündük ve şiire ve gece bildik hasreti ve hasret bildik sevgiliyi Huda'nın eşliğinde kaydık zeminden ve ulaştık yalnızlığı kabrine sonramızla sınıandık öncemizde hep ama hep tutsaktık ve vurgun yedi şiirler...

D/okunulmazlığında aşkın göğe kanca takan vaveyla
Kucağında özlemin doyamadığımız mevsime
Yüklendik de yüklendik
Yük bildik özlemi ve küredik biteviye
Hüzün çeşmesi
Akışkan lanet ve karabasan
Bir sürahi dolusu imge yetmedi de asla
Göğü olmayan bir yeryüzü
Neye meyledik, sevgili,
Şiirler olmasa ganimet bildik bize
Her mevsim esen o rüzgârı
Demli şarkılar
Densiz kelimeler
Dandik kimi zaman
Elbet söylenmeyen sırlar...

Nakşetti gece eşğinde beşiğin
Salındık ve salladık
Ve saldırdı sözcükler
Aşkın kisvesinde
Bir hüznün daha gebeydi geceye
Hatimlerde sığındık Rabbimize
Surelerde kolladık yasın arkasını
Nakşeden en diri heceydi aşk
Ve ölgün yüzü yüreğin
Güme giden ömrün sanrısında
Hayaller nasıl da sırnaşıktı
Elbet yâd ettiğimiz mazinin nazarında.

Kanaviçe imler tereddütsüz yazılan
Kar dolu mevsim
Hazırandı oysa yarını bekleyen
Ve doğdum
Ve doğurdu elem yüzümdeki niyazı
Akıttım satırlara
Aşkın nazarında bir gülücüktü tahayyülü yarınların
Ve yarından önce doğdum ben.

Mevsim katıksız sıcak
Mevsim taziyelerini sunduğu kadar yüreğe
Bedellere asıldık
Aşikâr rüzgâr
Ve Haziran başlığında sonbahar
Çivit mavisî örgünün
Örneke yarına
Gün mizaçlı şiirler
Katıksız hizmeti sevgiye
Azap yüklü günceyi sonlandırmak adına
İçimde kıpraşan bir m/eziyet
Yol yorgunu yürek
Yol yorgunu düşler
Ölmeye ne hacet
Doğdum işte Haziranın başında
Sevmek için geldiğim dünyada
Sınandığım kadar ön sözü şiirin
Elbet başım gözüm üstüne canım Rabbim.